

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1081/2006**(2006. gada 5. jūlijs)****par Eiropas Sociālo fondu un Regulas (EK) Nr. 1784/1999 atcelšanu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 148. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽⁴⁾, ir noteikta struktūrfondu un Kohēzijas fonda darbības struktūra un jo īpaši paredzēti mērķi, principi un noteikumi saistībā ar partnerību, plānošanu, izvērtēšanu un pārvaldību. Tādēļ ir jānosaka Eiropas Sociālā fonda (ESF) pamatuzdevums saistībā ar Līguma 146. pantā paredzētajiem uzdevumiem, kā arī saistībā ar dalībvalstu un Kopienas darbu, saskaņā ar Līguma 125. pantu izstrādājot koordinētu nodarbinātības stratēģiju.

(2) Būtu jānosaka īpaši noteikumi par to, kādu veidu darbības var finansēt no ESF saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1083/2006 izklāstītajiem mērķiem.

(3) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ESF būtu jāstiprina ekonomiskā un sociālā kohēzija, uzlabojot nodarbinātības iespējas saistībā ar uzdevumiem, kuri ESF noteikti Līguma 146. pantā, kā arī ar uzdevumiem, kas struktūrfondiem noteikti Līguma 159. pantā.

(4) Tas ir arvien nozīmīgāk, ņemot vērā izaicinājumus, kas izriet no Eiropas Savienības paplašināšanās un ekonomikas globalizācijas fenomena. Šajā sakarā būtu jāatzīst Eiropas sociālā modeļa un tā modernizācijas nozīmība.

(5) Saskaņā ar Līguma 99. un 128. pantu un nolūkā pārorientēt Lisabonas Stratēģiju ekonomiskajai izaugsmei un nodarbinātībai Padome ir pieņēmusi integrētu dokumentu kopumu, kurā iekļautas Vispārējās ekonomikas politikas pamatnostādnes un Nodarbinātības pamatnostādnes; pēdējās minētajās pamatnostādnēs ir izklāstīti nodarbinātības mērķi, prioritātes un uzdevumi. Šajā sakarā Eiropas Briseles sanāksme 2005. gada 22. un 23. martā aicināja mobilizēt visus atbilstīgos valstu un Kopienas resursus, tostarp kohēzijas politiku.

(6) Ir gūta jauna pieredze no Kopienas iniciatīvas EQUAL, jo īpaši saistībā ar darbību kombinēšanu vietējā, reģionālā un Eiropas līmenī. Šī pieredze būtu jāintegrē ESF atbalstā. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš mērķa grupu dalībai, migrantu integrācijai, tostarp tādu, kas lūdz patvērumu, politikas jautājumu identificēšanai un to turpmākai risināšanai, inovācijām un izmēģinājuma metodēm, starpvalstu sadarbības metodoloģijai, saistībā ar darba tirgu atstumto sociālo grupu sasniegšanai, sociālo jautājumu ietekmei uz iekšējo tirgu, kā arī nevalstisko organizāciju īstenotu projektu pieejamībai un vadībai.

(7) Lai labāk veicinātu to mērķu un uzdevumu sasniegšanu, par kuriem panākta vienošanās Eiropas Briseles sanāksmē 2000. gada 23. un 24. martā un Eiropas Briseles Gēteborgas sanāksmē 2001. gada 15. un 16. jūnijā, ESF būtu jāatbalsta dalībvalstu politikas jomas, kas stingri atbilst Eiropas Nodarbinātības stratēģijas pamatnostādnēm un ieteikumiem, kā arī atbilstīgiem Kopienas mērķiem saistībā ar sociālo iekļaušanu, nediskriminēšanu, vienlīdzības veicināšanu, izglītību un apmācību.

(8) ESF būtu arī jārisina – jo īpaši ar mūža arodapmācības palīdzību – tie demogrāfisko izmaiņu atbilstīgie aspekti un sekas, kas skar Kopienas aktīvos iedzīvotājus.

(9) Lai saistībā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi un konverģences mērķi labāk paredzētu un vadītu pārmaiņas un veicinātu ekonomikas izaugsmi, darba iespējas gan sievietēm, gan vīriešiem, darba kvalitāti un produktivitāti, atbalsts no ESF būtu jo īpaši jākoncentrē uz darba ņēmēju un uzņēmumu piemērošanās spēju uzlabošanu, stiprinot cilvēkkapitālu, piekļuvi nodarbinātībai un dalību darba tirgū, nelabvēlīgākā situācijā esošu personu sociālo iekļaušanu apkarojot diskrimināciju, mudinot ekonomiski neaktīvas personas iesaistīties darba tirgū un veicinot reformu partnerības.

⁽¹⁾ OV C 234, 22.9.2005., 27. lpp.

⁽²⁾ OV C 164, 5.7.2005., 48. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 6. jūlija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2006. gada 12. jūnija Kopējā nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Eiropas Parlamenta 2006. gada 4. jūlija Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 25. lpp.

- (10) Papildus šīm prioritātēm saskaņā ar konverģences mērķi un nolūkā veicināt ekonomikas izaugsmi, darba iespējas gan sievietēm, gan vīriešiem, darba kvalitāti un produktivitāti vismazāk attīstītajos reģionos un dalībvalstīs ir jāpaplašina un jāuzlabo ieguldījumi cilvēkkapitālā, un jāuzlabo spēja iestāžu, pārvaldes un tieslietu jomā, jo īpaši lai sagatavotu un īstenotu reformas un stiprinātu *acquis*.
- (11) Šo prioritāšu kontekstā ESF intervenču atlasei vajadzētu būt elastīgai, lai pievērstos specifiskiem izaicinājumiem katrā dalībvalstī, un ESF finansēto prioritāro darbību veidiem vajadzētu nodrošināt zināmu elastību, lai reaģētu uz šiem izaicinājumiem.
- (12) Nozīmīgs aspekts, kas būtu jāietver ESF, ir inovatīvas starpvalstu un starpreģionu sadarbības sekmēšana. Lai panāktu ciešāku sadarbību, dalībvalstīm starpvalstu un starpreģionu darbības būtu jāplāno, izmantojot horizontālo pieeju vai īpaši tam paredzētus prioritāros virzienus.
- (13) Ir jānodrošina, ka ESF darbība ir saderīga ar politikas jomām, kas paredzētas saskaņā ar Eiropas Nodarbinātības stratēģiju, un ESF atbalsts jākoncentrē uz minētajā stratēģijā sniegto pamatnostādņu un ieteikumu īstenošanu.
- (14) Prasmīga un efektīva ESF atbalstīto darbību īstenošana ir atkarīga no labas pārvaldības un partnerības starp visiem attiecīgajiem teritoriālajiem un sociālekonomiskajiem partneriem, jo īpaši sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām pusēm, tostarp valsts, reģionālā un vietējā līmenī. Sociālajiem partneriem pārmaiņu partnerībā ir svarīgākā loma, un ir būtiska to apņemšanās stiprināt ekonomisko un sociālo kohēziju, uzlabojot nodarbinātību un darba iespējas. Šajā sakarā gadījumos, kad darba devēji un darba ņēmēji sniedz kopīgu ieguldījumu, lai finansiāli atbalstītu ESF darbības, šo finansiālo ieguldījumu, kas gan ir privāts līdzfinansējums, varētu ņemt vērā, aprēķinot ESF līdzfinansējumu.
- (15) ESF būtu jāatbalsta darbības, kas atbilst saskaņā ar Eiropas Nodarbinātības stratēģiju sniegtajām pamatnostādnēm un attiecīgiem ieteikumiem. Tomēr saistībā ar izmaiņām pamatnostādnēs un ieteikumos darbības programmas būtu jāpārskata vienīgi tad, ja dalībvalsts vai Komisija, vienojoties ar dalībvalsti, uzskata, ka darbības programmā būtu jāņem vērā nozīmīgas sociālekonomiskās izmaiņas, ka būtu vairāk vai citādāk jāņem vērā būtiskas izmaiņas Kopienas, valsts vai reģionālajās prioritātēs, vai ņemot vērā izvērtējumus vai saskaroties ar īstenošanas grūtībām.
- (16) Dalībvalstīm un Komisijai jānodrošina, lai ESF finansētās prioritātes saskaņā ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi sekmētu līdztiesību un veicinātu nevienlīdzības izskaušanu starp sievietēm un vīriešiem; dzimumu līdztiesības jautājums būtu jāapvieno ar speciāliem pasākumiem, kas attīstītu sieviešu ilgtspējīgu dalību un izaugsmi darba tirgū.
- (17) ESF būtu jāatbalsta arī tehniskā palīdzība, īpaši koncentrējoties uz to, lai veicinātu savstarpēju izglītošanos pieredzes apmaiņas un labas prakses izplatīšanas ceļā un lai uzsvērtu ESF ieguldījumu saistībā ar Kopienas politikas mērķiem un prioritātēm nodarbinātības un sociālās iekļaušanas jomā.
- (18) Regulā (EK) Nr. 1083/2006 noteikts, ka noteikumus par izdevumu atbilstību paredz valsts līmenī ar dažiem izņēmumiem, attiecībā uz kuriem ir jāparedz īpaši noteikumi. Tāpēc būtu jāparedz īpaši noteikumi par izņēmumiem, kas saistīti ar ESF.
- (19) Tādēļ skaidrības labad būtu jāatceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1784/1999 (1999. gada 12. jūlijs) par Eiropas Sociālo fondu ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1 pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu nosaka Eiropas Sociālā fonda (ESF) uzdevumus, tā atbalsta jomas, īpašus noteikumus un izdevumu veidus, kas ir atbilstīgi atbalstam.
2. ESF darbību reglamentē Regula (EK) Nr. 1083/2006 un šī regula.

2. pants

Uzdevumi

1. ESF veicina Kopienas prioritāšu sasniegšanu attiecībā uz ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšanu, uzlabojot nodarbinātību un darba iespējas, veicinot augstāku nodarbinātības līmeni un vairāk un labāku darbavietu radīšanu. Lai to panāktu, ESF atbalsta dalībvalstu politikas jomas, kuru mērķis ir panākt pilnīgu nodarbinātību un darba kvalitāti un produktivitāti, veicināt sociālo iekļaušanu, tostarp nelabvēlīgākā situācijā esošu personu piekļuvi darba tirgum, kā arī samazināt nodarbinātības līmeņa atšķirības valsts, reģionālā un vietējā līmenī.

⁽¹⁾ OV L 213, 13.8.1999., 5. lpp.

Jo īpaši ESF atbalsta darbības, kas ir saskaņā ar dalībvalstu veiktajiem pasākumiem, pamatojoties uz saskaņā ar Eiropas Nodarbinātības stratēģiju pieņemtajām pamatnostādnēm, kā ietverts Integrētajās ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības pamatnostādnes, kā arī uz attiecīgiem ieteikumiem.

2. Veicot 1. punktā minētos uzdevumus, ESF atbalsta Kopienas prioritātes attiecībā uz vajadzību stiprināt sociālo kohēziju, stiprināt produktivitāti un konkurētspēju, kā arī veicināt ekonomikas izaugsmi un ilgtspējīgu attīstību. Tālab ESF ņem vērā atbilstīgas Kopienas prioritātes un mērķus izglītības un apmācības jomā, palielinot ekonomiski neaktīvo personu dalību darba tirgū, apkarojot sociālo atstumtību – jo īpaši nelabvēlīgākā situācijā esošu personu grupu sociālo atstumtību, piemēram, invalīdu atstumtību – kā arī veicinot sieviešu un vīriešu līdztiesību un nediskrimināciju.

3. pants

Atbalsta jomas

1. Saskaņā ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi ESF atbalsta darbības dalībvalstīs turpmāk uzskaitītajās prioritātēs:

a) palielināt darba ņēmēju, uzņēmumu un uzņēmēju pielāgošanās spēju, lai pilnveidotu ekonomisko pārmaiņu paredzēšanu un to pozitīvu vadību, jo īpaši veicinot:

i) mūžizglītību un lielākus uzņēmumu, jo īpaši MVU, un darba ņēmēju ieguldījumus cilvēkresursos, pilnveidojot un ieviešot sistēmas un stratēģijas, tostarp stažēšanos, kas nodrošina jo īpaši zemas kvalifikācijas un gados vecāku darba ņēmēju labāku piekļuvi apmācībām, pilnveidojot kvalifikācijas un zināšanas, izplatot informāciju un komunikāciju tehnoloģijas, izmantojot e-mācības, videi draudzīgas tehnoloģijas un vadības prasmes, kā arī veicinot uzņēmējdarbību un inovācijas, un uzņēmējdarbības sākšanu;

ii) inovatīvu un produktīvāku darba organizācijas metožu izstrādi un izplatīšanu, tostarp uzlabojot veselības aizsardzību un drošību darba vietā, nākotnes profesionālo un prasmju prasību apzināšanu, kā arī īpašu nodarbinātības, apmācību un atbalsta pakalpojumu, tostarp profesionālās pārorientācijas, izstrādi darba ņēmējiem saistībā ar uzņēmuma vai nozares pārstrukturēšanu;

b) sekmēt darba meklētāju un neaktīvo cilvēku piekļuvi nodarbinātībai un viņu ilgtspējīgu iekļaušanos darba tirgū, novēršot bezdarbu, jo īpaši ilgtermiņa un jauniešu bezdarbu, veicinot aktīvu dzīvesveidu novecojot un ilgāku darba dzīvi, kā arī palielināt dalību darba tirgū, jo īpaši sekmējot:

i) darba tirgus iestāžu, jo īpaši nodarbinātības dienestu, modernizāciju un stiprināšanu pilnīgas nodarbinātības nolūkā un citas atbilstīgas iniciatīvas saistībā ar Eiropas Savienības un dalībvalstu stratēģijām;

ii) aktīvu un preventīvu pasākumu īstenošanu, kas nodrošina vajadzību laicīgu apzināšanu ar individuāliem rīcības plāniem un personalizētu atbalstu, tādu kā īpaši piemērotu apmācību, darba meklēšanu, profesionālo pārorientāciju un mobilitāti, pašnodarbinātību un uzņēmējdarbības izveidi, tostarp kooperatīvu uzņēmumu izveidi, stimulus dalībai darba tirgū, elastīgus pasākumus gados vecāku darba ņēmēju ilgākai dalībai darba tirgū un pasākumus darba un privātās dzīves apvienošanai, piemēram, atvieglinot piekļuvi bērnu aprūpei un apgādājamo aprūpei;

iii) integrētu pieeju un īpašu rīcību, lai uzlabotu piekļuvi nodarbinātībai, palielinātu sieviešu ilgtspējīgu dalību un izaugsmi darba tirgū un samazinātu segregāciju pēc dzimuma darba tirgū, tostarp risinot jautājumus saistībā ar tiešajiem un netiešajiem cēloņiem atalgojuma atšķirībām atkarībā no dzimuma;

iv) īpašu rīcību, lai palielinātu migrantu dalību darba tirgū un tādējādi stiprinātu viņu sociālo integrāciju, lai sekmētu darba ņēmēju ģeogrāfisko un profesionālo mobilitāti un pārrobežu darba tirgu integrāciju, tostarp izmantojot orientāciju, valodas apmācību, kā arī kompetenču un iegūto prasmju legalizēšanu;

c) nostiprināt nelabvēlīgākā situācijā esošo personu sociālo iekļaušanu, lai šīs personas ilgtspējīgi integrētu darba tirgū un izskaustu jebkāda veida diskrimināciju darba tirgū, jo īpaši sekmējot:

i) veidus, kā nelabvēlīgākā situācijā esošām personām – piemēram, sociāli atstumtajiem, personām, kas agri pametušas skolu, mazākumtautību pārstāvjiem, personām ar īpašām vajadzībām un personām, kas aprūpē apgādājamās – integrēties un atkārtoti iesaistīties darba tirgū īstenojot nodarbinātības iespēju palielināšanas pasākumus, tostarp sociālās ekonomikas jomā, nodrošinot piekļuvi arodizglītībai un apmācībām, kā arī papildinošas darbības un attiecīgu atbalstu, vietējo kopienu un aprūpes pakalpojumus, kas veicina nodarbinātības iespējas;

ii) dažādības pieņemšanu darba vietā un diskriminācijas apkarošanu piekļuvē darba tirgum un izaugsmi tajā, tostarp ar izpratnes veicināšanu, vietējo kopienu un uzņēmumu iesaistīšanu un ar vietējo nodarbinātības iniciatīvu veicināšanu;

d) cilvēkkapitāla stiprināšana, tostarp sekmējot:

i) izglītības un apmācības sistēmu reformu izstrādi un īstenošanu, lai attīstītu nodarbinātspēju, sākotnējās izglītības un arodizglītības un apmācību atbilstības uzlabošanu darba tirgum, kā arī apmācošā personāla prasmju pastāvīgu atjaunināšanu saistībā ar inovācijām un uz zināšanām balstītu ekonomiku;

ii) tīklošanas darbības starp augstākās izglītības iestādēm, pētniecības un tehnoloģiskiem centriem un uzņēmumiem;

e) veicināt partnerības, vienošanās un iniciatīvas, īstenojot atbilstīgo ieinteresēto pušu – piemēram, sociālo partneru un NVO – tīklošanu, starpvalstu, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī, lai mobilizētos reformām attiecībā uz nodarbinātību un iekļaušanu darba tirgū.

2. Saskaņā ar konverģences mērķi ESF atbalsta darbības dalībvalstīs turpmāk uzskaitītās prioritātēs:

a) palielināt un uzlabot ieguldījumus cilvēkkapitālā, jo īpaši veicinot:

i) izglītības un apmācības sistēmas reformu īstenošanu, jo īpaši nolūkā paaugstināt cilvēku atbilstību uz zināšanām balstītas sabiedrības un mūžizglītības vajadzībām;

ii) plašāku dalību izglītībā un apmācībā visās dzīves laikā, tostarp ar darbībām, kuru mērķis ir panākt mazāku agrīnu skolas pamešanu un mācību priekšmetu segregāciju pēc dzimuma, plašāku piekļuvi sākotnējai, profesionālai un augstskolas izglītībai un apmācībām un to kvalitāti;

iii) cilvēku potenciāla attīstību pētniecības un inovāciju jomā, jo īpaši ar pēcdiploma studiju un pētnieku apmācības palīdzību;

b) valsts pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu – un, attiecīgos gadījumos, sociālo partneru un nevalstisko organizāciju – iestāžu spējas un efektivitātes stiprināšana valsts, reģionālā un vietējā līmenī, lai īstenotu reformas, labāku regulējumu un labu pārvaldību, jo īpaši ekonomikas, nodarbinātības, izglītības, sociālajā, vides un tieslietu jomā, jo īpaši veicinot:

i) mehānismus, lai uzlabotu politikas veidošanu un programmu izstrādi, uzraudzību un izvērtēšanu, tostarp ar izpēti, statistikas un ekspertu konsultāciju palīdzību, starpnozaru koordināciju un dialogu starp atbilstīgām publiskām un privātām struktūrām;

ii) spējas paaugstināšanu politiku un programmu īstenošanā attiecīgajās jomās, tostarp saistībā ar tiesību aktu piemērošanu, jo īpaši ar vadītāju un darbinieku pastāvīgu apmācību un īpašu atbalstu galvenajiem pakalpojumiem, inspekcijām un sociālekonomiskajiem dalībniekiem, tostarp sociālajiem un vides partneriem, attiecīgajām nevalstiskajām organizācijām un reprezentatīvām profesionālajām organizācijām.

3. Saistībā ar 1. un 2. punktā minētajām prioritātēm dalībvalstis var koncentrēties uz tām, kas ir visvairāk piemērotas, lai risinātu jautājumus saistībā ar konkrētajiem izaicinājumiem attiecīgajās dalībvalstīs.

4. ESF var atbalstīt šīs regulas 3. panta 2. punktā izklāstītās darbības visā to dalībvalstu teritorijā, kuras ir atbilstīgas atbalstam vai pārejas perioda atbalstam no Kohēzijas fonda, kā noteikts, attiecīgi, 5. panta 2. punktā un 8. panta 3. punktā Regulā (EK) Nr. 1083/2006.

5. Īstenojot 1. un 2. punktā minētos mērķus un prioritātes, ESF atbalsta inovatīvu darbību veicināšanu un integrēšanu dalībvalstīs.

6. ESF atbalsta arī starpvalstu un starpreģionālas darbības, jo īpaši ar informācijas, pieredzes, rezultātu un labas prakses apmaiņas palīdzību, kā arī attīstot papildu metodes un koordinētu vai kopīgu darbību.

7. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1083/2006 34. panta 2. punkta, pasākumiem, kas atbilst 1. punkta c) apakšpunkta i) punktā minētajai sociālās iekļaušanas prioritātei un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1080/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu⁽¹⁾ piemērošanas jomai, finansējumu var paaugstināt līdz 15 % no attiecīgā prioritārā virziena.

4. pants

Atbalsta saderība un koncentrācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ESF atbalstītās darbības ir saderīgas ar darbībām, ko veic atbilstīgi Eiropas Nodarbinātības stratēģijai, un papildina tās. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina to, ka valsts stratēģiskajā ietvardokumentā izklāstītā stratēģija un darbības programmās izklāstītās darbības veicina stratēģijas mērķu, prioritāšu un uzdevumu sasniegšanu katrā dalībvalstī saistībā ar attiecīgo valstu reformu programmām un valsts rīcības plāniem sociālās iekļaušanas jomā.

⁽¹⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

Jomās, kur ESF var atbalstīt politikas jomas, dalībvalstis koncentrē atbalstu uz to, lai īstenotu attiecīgos ieteikumus nodarbinātības jomā, kas sniegti saskaņā ar Līguma 128. panta 4. punktu, un lai īstenotu atbilstīgos ar nodarbinātību saistītos Kopienas mērķus sociālās iekļaušanas, izglītības un apmācību jomā. Dalībvalstis to dara stabilā plānošanas vidē.

2. Darbības programmās resursus novirza vissvarīgākajām vajadzībām un koncentrē uz tādām politikas jomām, kurās ESF atbalsts var ievērojami veicināt programmas mērķu sasniegšanu. Lai ESF atbalstu padarītu pēc iespējas efektīvāku, darbības programmās attiecīgos gadījumos īpaši ņem vērā reģionus un apdzīvotās vietas ar visnopietnākajām problēmām, piemēram, nabadzīgus pilsētu apgabalus un visattālākos reģionus, lauku apvidus un no zvejniecības atkarīgus apvidus, kuros vērojama lejupslīde, kā arī apvidus, kurus jo īpaši smagi skar uzņēmumu pārvietošana.

3. Vajadzības gadījumā konkrētu daļu ESF līdzfinansējuma, atbalstot attiecīgos darba tirgus sociālās iekļaušanas aspektus, iekļauj dalībvalsts valsts ziņojumos saskaņā ar atklāto koordinācijas metodi sociālās aizsardzības un iekļaušanas jomā.

4. ESF līdzfinansētajās darbības programmās iekļautie rādītāji pēc būtības ir stratēģiski, to skaits ir ierobežots, un tie atspoguļo rādītājus, ko izmanto, īstenojot Eiropas Nodarbinātības stratēģiju un saistībā ar atbilstīgiem Kopienas mērķiem sociālās iekļaušanas un izglītības un apmācību jomā.

5. Izvērtējumos, ko veic saistībā ar ESF darbību, izvērtē arī to, kā ESF atbalstītās darbības dod ieguldījumu Eiropas Nodarbinātības stratēģijas īstenošanā un Kopienas mērķu sasniegšanā sociālās iekļaušanas, nediskriminācijas, sieviešu un vīriešu līdztiesības, izglītības un apmācību jomā attiecīgajā dalībvalstī.

5. pants

Labā pārvaldība un partnerība

1. ESF veicina labu pārvaldību un partnerību. Tā atbalstu izstrādā un īsteno atbilstīgā teritoriālā līmenī, ņemot vērā valsts, reģionālo un vietējo līmeni saskaņā ar katras dalībvalsts specifisko institucionālo iekārtu.

2. Sagatavojot, īstenojot un uzraugot ESF atbalstu, dalībvalstis nodrošina sociālo partneru dalību, kā arī atbilstīgu apspriešanos ar citām ieinteresētām pusēm un to dalību attiecīgā teritoriālā līmenī.

3. Katras darbības programmas vadošā iestāde veicina sociālo partneru atbilstīgu dalību darbībās, kuras finansē saskaņā ar 3. pantu.

Saskaņā ar konverģences mērķi attiecīgu daļu ESF resursu piešķir spējas veidošanai, kas ietver apmācību, tīklošanas pasākumus, sociālā dialoga stiprināšanu un darbības, ko kopīgi veic sociālie partneri, jo īpaši saistībā ar darba ņēmēju un uzņēmumu pielāgošanās spēju, kā minēts 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

4. Katras darbības programmas vadošā iestāde veicina nevalstisko organizāciju atbilstīgu dalību finansētajām darbībām un to piekļuvi minētajām darbībām, jo īpaši sociālās iekļaušanas, dzimumu līdztiesības un vienlīdzīgu iespēju jomās.

6. pants

Dzimumu līdztiesība un vienādas iespējas

Dalībvalstis nodrošina, lai darbības programmās būtu iekļauts apraksts par to, kā darbības programmu sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un izvērtēšanā tiek veicināta dzimumu līdztiesība un vienlīdzīgas iespējas. Dalībvalstis veicina sieviešu un vīriešu līdzsvarotu dalību darbības programmu vadībā un īstenošanā, attiecīgi, vietējā, reģionālā un valsts līmenī.

7. pants

Inovācija

Katrā darbības programmā īpašu uzmanību pievērš inovatīvu darbību veicināšanai un integrēšanai. Vadošā iestāde izvēlas tematus inovāciju finansēšanai partnerības kontekstā un nosaka attiecīgus īstenošanas pasākumus. Par izraudzītajiem tematiem tā informē Uzraudzības komiteju, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1083/2006 63. pantā.

8. pants

Starpvalstu un starpreģionu sadarbība

1. Ja dalībvalstis atbalsta darbības starpvalstu vai starpreģionu darbību atbalstam, kā izklāstīts šīs regulas 3. panta 6. punktā, izdalot tās kā atsevišķu prioritāro virzienu darbības programmā, tad līdzfinansējumu no ESF var palielināt par 10 % prioritārā virziena līmenī. Šo palielināto līdzfinansējumu neņem vērā, aprēķinot maksimālos apjomus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1083/2006 53. pantā.

2. Dalībvalstis – vajadzības gadījumā, ar Komisijas palīdzību – nodrošina to, ka ESF neatbalsta konkrētas darbības, ko vienlaikus atbalsta no citām Kopienas starpvalstu programmām, jo īpaši izglītības un apmācību jomā.

9. pants

Tehniskā palīdzība

Ar mērķi paplašināt ESF politikas dimensiju un tā ieguldījumu Kopienas mērķu sasniegšanā saistībā ar nodarbinātību un sociālo iekļaušanu, Komisija jo īpaši veicina pieredzes apmaiņu, izpratnes uzlabošanas darbības, seminārus, tīklošanas pasākumus un līdzīgu pieredžu apguvi, kas palīdz apzināt un izplatīt labu praksi un veicināt savstarpēju zināšanu apguvi, kā arī starpvalstu un starpreģionu sadarbību.

10. pants

Ziņojumi

Regulas (EK) Nr. 1083/2006 67. pantā minētajos gada un noslēguma īstenošanas ziņojumos attiecīgos gadījumos iekļauj apkopojumu par šādu elementu īstenošanu:

- a) integrēta pieeja dzimumu līdztiesībai, kā arī jebkuras citas ar dzimumu jautājumu saistītas darbības;
- b) rīcība, lai veicinātu migrantu dalību darba tirgū un tādējādi stiprinātu šo personu sociālo iekļaušanu;
- c) rīcība, lai stiprinātu mazākumtautību pārstāvju integrāciju darba tirgū un tādējādi uzlabotu šo personu sociālo iekļaušanu;
- d) rīcība, lai stiprinātu citu nelabvēlīgākā situācijā esošu grupu, tostarp invalīdu, integrēšanu darba tirgū un sociālo iekļaušanu;
- e) inovatīvas darbības, tostarp iepazīstināšana ar tematiem un to rezultātiem, izplatīšanu un integrēšanu;
- f) starpvalstu un/vai starpreģionu darbības.

11. pants

Izdevumu atbilstība

1. ESF sniedz atbalstu atbilstīgiem izdevumiem, kuri, neskarot Regulas (EK) Nr. 1083/2006 53. panta 1. punkta b) apakšpunktu, var ietvert jebkādu finanšu resursus, kurus kopīgi iemaksā darba devēji un darba ņēmēji. Atbalstu īsteno kā neatmaksājamu individuālus vai vispārējus piešķirumus, atmaksājamus piešķirumus, procentu likmju subsīdijas, mikro-kredītus, garantiju fondus un preču un pakalpojumu iepirkumus saskaņā ar publiskā iepirkuma noteikumiem.

2. Turpmāk norādītie izdevumi nav atbilstīgi atbalstam no ESF:

- a) atgūstamais pievienotās vērtības nodoklis;
- b) parādu procenti;
- c) mēbeļu, iekārtu, transportlīdzekļu, infrastruktūras, nekustamā īpašuma un zemes iegāde.

3. Turpmāk norādītās izmaksas ir izdevumi, kas ir atbilstīgi atbalstam no ESF, kā noteikts 1. punktā, ja tās ir veiktas saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem, tostarp grāmatvedības noteikumiem, un saskaņā ar turpmāk paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem:

- a) pabalsti vai algas, ko trešā persona izmaksājusi darbības dalībniekiem un ko sertificējis atbalsta saņēmējs;
- b) piešķirumu gadījumā – netiešās izmaksas, kas noteiktas, pamatojoties uz nemainīgu likmi – līdz 20 % no tiešajām darbības izmaksām;
- c) amortizācijas izmaksas amortizējamiem aktīviem, kas uzskaitīti 2. punkta c) apakšpunktā, kuras attiecas vienīgi uz attiecīgās darbības laiku – tiktāl, ciktāl šo aktīvu iegādē nav izmantoti publiski piešķirumi.

4. Regulas (EK) Nr. 1080/2006 7. pantā izklāstītos atbilstības noteikumus piemēro ESF līdzfinansētām darbībām, uz kurām attiecas minētās regulas 3. pants.

12. pants

Pārejas noteikumi

1. Šī regula neliedz turpināt vai grozīt – tostarp pilnīgi vai daļēji atcelt – atbalstu, ko Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1784/1999 vai uz jebkuriem citiem tiesību aktiem, kurus 2006. gada 31. decembrī piemēro minētajam atbalstam un kurus tādēļ pēc šā termiņa turpina piemērot minētajam atbalstam vai attiecīgajiem projektiem līdz to noslēgumam.

2. Pieteikumi, kas iesniegti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1784/1999, paliek spēkā.

13. pants

Atcelšana

1. Neskarot šīs regulas 12. pantā paredzētos noteikumus, ar šo Regulu (EK) Nr. 1784/1999 tiek atcelta no 2007. gada 1. janvāra.

2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

15. pants

14. pants

Pārskatīšanas klauzula

Saskaņā ar Līguma 148. pantā noteikto procedūru Eiropas Parlaments un Padome līdz 2013. gada 31. decembrim pārskata šo regulu.

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2006. gada 5. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
P. LEHTOMÄKI